

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

вул. Генерала Шаповала, 9, м. Київ, 03109, тел. 044 233-63-76

15.01.2020 № Б-76/20 На № _____ від _____

Богатир В.

foi+request-60882-
ee209faa@dostup.pravda.com.ua

На запит від 09.01.2020 повідомляємо таке.

Статтею 19 Конституції України визначено, що органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Із набранням чинності 30.09.2016 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 02.06.2016 № 1402-VIII (далі – Закон) Комісія втратила повноваження щодо розгляду скарг стосовно поведінки судді. Відповідно до статті 108 Закону дисциплінарне провадження щодо судді здійснюють дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя у порядку, встановленому Законом України «Про Вищу раду правосуддя».

Вища кваліфікаційна комісія суддів України є державним колегіальним органом суддівського врядування, який на постійній основі діє в системі правосуддя України в межах повноважень, визначених статтею 93 Закону. Зокрема, Комісія веде облік даних про кількість посад суддів у судах, у тому числі вакантних; проводить добір кандидатів для призначення на посаду судді, у тому числі організує проведення щодо них спеціальної перевірки відповідно до закону та приймає кваліфікаційний іспит; вносить до Вищої ради правосуддя рекомендацію про призначення кандидата на посаду судді; вносить рекомендацію про переведення судді, крім переведення як дисциплінарної санкції; проводить кваліфікаційне оцінювання; забезпечує ведення суддівського досьє, досьє кандидата на посаду судді; у межах компетенції бере участь у міжнародному співробітництві, у тому числі встановлює зв'язки з іноземними закладами, установами та організаціями, проектами міжнародної технічної допомоги, є бенефіціаром, реципієнтом міжнародної технічної допомоги, головним розпорядником міжнародної допомоги від іноземних держав, банків і міжнародних фінансових організацій.

Згідно з частиною першою статті 1 Закону України «Про доступ до публічної інформації» публічна інформація – це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних

повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим законом.

Частиною першою статті 19 вказаного закону визначено, що запит на інформацію – це прохання особи до розпорядника інформації надати публічну інформацію, що знаходиться у його володінні.

Відповідно до роз'яснень, наданих у підпункті 9.1 пункту 9 Постанови Пленуму Вищого адміністративного суду України «Про практику застосування адміністративними судами законодавства про доступ до публічної інформації» від 29.09.2016 № 10, на момент виникнення правовідносин щодо публічної інформації між її розпорядником і запитувачем така інформація має бути заздалегідь створеною, отриманою або зафіксованою. Тобто збереженість на матеріальних носіях (викладена у письмовій, аудіовізуальній, електронній чи іншій матеріальній формі та зафіксована відповідно на папері, магнітній, кіно-, фотоплівці, оптичному диску або іншому носієві) є головною властивістю інформації в розумінні Закону України «Про доступ до публічної інформації».

Закон України «Про доступ до публічної інформації» визначає порядок здійснення та забезпечення права кожного на доступ до інформації, що знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим законом, та інформації, що становить суспільний інтерес, і не впорядковує відносин щодо створення публічної інформації. Інакше кажучи, предметом регулювання цього закону є діяльність, пов'язана з інформацією та документами, які вже існують (створені, отримані, знаходяться у володінні) на момент виникнення конкретних відносин, що стосуються такої інформації чи документів.

Оскільки збирання та накопичення відомостей, що не обліковуються Комісією, не передбачено, надання інформації, яка перебуває поза межами звітності, визначеної нормативними документами, не вбачається можливим.

Ураховуючи наведене, інформуємо, що за 2014 рік Комісією отримано 9 342 скарги (заяви) щодо поведінки судді. За 72 дисциплінарними провадженнями ухвалено рішення про відкриття дисциплінарної справи, за 14 – про застосування дисциплінарного стягнення у виді догани, за 25 – про припинення дисциплінарного провадження, за 5 – про направлення рекомендації до Вищої ради юстиції для вирішення питання щодо внесення подання про звільнення судді. Також Комісією ухвалено 2 907 рішень про відмову у відкритті дисциплінарної справи.

У 2015 році Комісією отримано 10 428 скарг (заяв) щодо поведінки судді, у 2016 році – 8 160. Інформацію в розрізі деталізації результатів розгляду згаданих скарг надаємо у формі витягів із щорічних звітів про роботу Комісії, які публікуються на офіційному вебсайті Комісії в рубриці «Звіти Комісії» розділу «Про Комісію».

Згідно з частиною 31 розділу XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону Комісією передано для розгляду до Вищої ради правосуддя

12 283 скарги (заяви), за якими до 30.09.2016 не прийнято рішення про відкриття або відмову у відкритті дисциплінарної справи.

Із загальної кількості скарг (заяв), за якими Комісією ухвалено рішення про відкриття дисциплінарної справи, у 2017 році розглянуто 18 скарг (заяв), у 2018 році – 2. Станом на 14.01.2020 не завершено розгляд у 5 дисциплінарних провадженнях.

Зазначаємо, що протягом 2014–2019 років фінансової допомоги в національній чи іноземній валюті від міжнародних організацій та проєктів міжнародної технічної допомоги на рахунки Комісії не надходило.

Водночас повідомляємо, що протягом зазначеного періоду Комісія тісно співпрацювала з Проєктом ЄС «Підтримка реформ у сфері юстиції в Україні», Проєктом Ради Європи «Посилення незалежності, ефективності та професіоналізму судової влади в Україні», Проєктом USAID «Справедливе правосуддя», українсько-канадським Проєктом «Освіта суддів – для економічного розвитку», Проєктом Ради Європи «Підтримка реформ системи суддівської відповідальності в Україні», Проєктом Європейського Союзу та Ради Європи «Регіональний діалог щодо судової реформи у країнах Східного партнерства», Програмою USAID реформування сектору юстиції «Нове правосуддя», Консультативною місією Європейського Союзу в Україні (EUAM), Німецьким фондом міжнародного правового співробітництва (IRZ), Програмою «Антикорупційна ініціатива ЄС в Україні» (EUACI), Проєктом Європейського Союзу «ПРАВО-JUSTICE», Проєктом Університету Квін Мері у Лондоні «Надання технічної допомоги у створенні Вищого суду з питань інтелектуальної власності в Україні», українсько-канадським Проєктом «Підтримка судової реформи», Міжнародною організацією з права розвитку (IDLO), Організацією з безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЄ), зокрема в формі експертно-консультаційної, технічної підтримки, ознайомчих, навчальних заходів та підтримки у сфері комунікації. Основними методами такої співпраці є погодження надання необхідної підтримки під час робочих зустрічей із міжнародними партнерами та/або направлення їм інформації про таку підтримку усталеними засобами ділової комунікації.

Додатково зазначаємо, що більш деталізовані відомості про міжнародну діяльність Комісії за 2015–2018 роки опубліковано на офіційному вебсайті Комісії в рубриці «Звіти Комісії» розділу «Про Комісію».

Додатки: на 15 арк. в 1 прим.

Заступник керівника секретаріату

О.О. Биструшкін